

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioan. Crombecii Societatis Iesv Presbyteri De Stvdio
Perfectionis Libri Dvo**

Crombecius, Johannes

Mogvntiæ, 1614

V. Proponuntur duo alii fructus quos diuina præsentia memoria producit:
timor & humilitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51132)

manet obnoxia. Qui latari vult, à peccato mundo, à deliciis carnis recedat: extrema enim talis gaudii luctus occupat. Vos autem exultate in Domino, rectos decet collaudatio. Latatus est populus (vt in libro 1. Paralipomenon legitur) cum in ta sponte promitterent, quia corde toto offerrebant Domino: sed & Dauid Rex latatus est gaudio magno & benedixit Domino coram vniuersa multitudine.

Prout. 14. Quare cum eodem Rege sancto læti dicantur.

Psal. 32. Renuit consolari anima mea: memor fui Dei & dolatus sum, & exercitatus sum, & defecit spiritus meus.

3. Paral. 29. & Providebam Dominum in conspectu meo senescentem: quoniam à dextris est mihi, ne commouear. Pro hoc latatum est cor meum, & exultauit lingua mea.

Psal. 99. super & caro mea requiescet in spe denique: in conspectu eius in exultatione.

C A P. V.

Proponuntur duo alii fructus quos diuinitas presentia memoria producit: timor & humilitas.

Quartus fructus, timor Domini. 28. **Q**uartus fructus, qui ex presentia memoria producit, est timor Domini: non is tantum, qui principium sapientia: sed & ille, qui à filio patri redditur à sponsa marito: quinque à Sapiente gloria, & letitia, & corona exultationis appellatur. Et sane, qui incipiunt cum Deo familiariter versari, primum omnium timorem

a peccato
 rema enim
 cultate in
 tus est pop
 tur (am
 offerreban
 dio mag
 multitudine
 eti dicant
 Dei & dicit
 spiritus me
 meo sermo
 car. Pro
 gna me
 que: lum

matris ubere lac sitientes hauriunt. Hinc
 pna reconciliationis fundamenta iaciuntur.
 Timor enim ille expellit peccatum: nam qui sine
 timore est, non poterit iustificari. Dicitur enim:
 In timore Domini sapientia timor Domini. & In timore Do-
 mino declinat a malo. Pergitur ulterius: in-
 timor enim ad Deum accedere per opera bo-
 na. Qui timet Deum, faciet bona. Opponet quo-
 que tentationibus: qui enim timet Domi-
 num, nihil trepidabit, & non pauebit, quoniam ipse
 spiritus eius, denique, qui timetis Dominum, diligi-
 tur: & illuminabuntur corda vestra. Hic ti-
 mor radix sapientiae est: erumpit enim ex eo a-
 mor Dei, & timor filialis, qui plenitudo sapientiae
 est: & uterque ex Dei assiduo conspectu oritur.
 Regina Saba venit a finibus terrae audire sa-
 pientiam Salomonis detulitque secum prae-
 sentia munera: quem cum vidisset & audisset
 in habitu ultra spiritum, & in has voces eru-
 it: Verus est sermo quem audiui in terra mea super
 montibus tuis, & super sapientia tua: & non crede-
 ram narrantibus mihi, donec ipsa veni, & vidi oculis
 meis, & probavi quod media pars mihi nuntiata non
 fuerit. Beati viri tui, & beati serui tui, qui stant co-
 rante semper, & audiunt sapientiam tuam. Ov-
 er, est timor
 acipium
 redditur
 ate gloria
 tionis appo
 deo fam
 morem

omnes homines hanc sapientem mulie-
 rem admirarentur, venirent Ierusalem, intrarent
 in domos suos, alteram Ierusalem, pacisque visio-
 nem, ubi Deus pacem loquitur in plebem suam! Va-
 sunt omnia quae lucente sole videmus, quae
 videmus: gloriosa dicta sunt de te, ciuitas Dei; Matta. 12.
 homines credere nolunt. Ecce plus quam
 Salo-

10.

27

Eccle. 1.

Ibidem.

Prou. 16.

3.

Eccle. 15.

4.

Eccle. 34.

Eccle. 2.

5.

Eccle. 1.

Regina Sa-

ba. 2. Reg.

10.

Ex conspe-

ctu Dei na-

sci timore.

Psal. 84.

Psal. 85.

Matta. 12.

Luc. 11.

Salomon hic. Ipsum adeant, muneraq; deferant
 alia vero feras opus non est, nisi cor tuum: da
 lud, & ad conspectum tanti Salomonis admira-
 ris. Quod si tibi hoc contingat, miraberis stulti-
 tiam tuam: tanto nempe tempore tantam gra-
 riam neglexisse: perdes omnino spiritum
 admiratione eorum quæ in tali Dei obsequio
 videntur & audiuntur. O beati serui illi, Domi-
 ne, qui stant perpetuo coram te, & vident stulti-
 tiam tuam! Multi Reges voluerunt videre &
 dire: non viderunt, & non audierunt: Deus enim
 abscondit hæc à sapientibus & prudentibus, & re-
 ea parvulis, seque timentibus. & merito
 cor nostrum natura sua vanitati obnoxium est,
 cileque diuitias suas exponit: nec desunt frons
 qui domum ingrediantur, & thesaurum
 piant: quare ianitore opus est, qui & nemo
 nihil seuerior sit, & neminem admittat:
 mini quoque ianuam aperiat sine domini
 presso mandato. Eius cura est, fenestras
 poris claudere: nihil eorum, quæ intus aguntur,
 iniussu domini manifestare: curiositate
 terminare: verbositate cohibere: ab ingressu
 latrones, vanam gloriam & defidiam, arcere.
 Et uosus namque casus fuit Isboeth, filii Sa-
 qui cum in meridie dormiret super stratum
 & ancilla ostiaria, purgando tritico deputata
 dormisset: duo latronum principes, Reba-
 & Baana, ingressi sunt domum latenter & occi-
 cufferunt eum in inguine, & fugerunt.
 boeth, Rex Israel, virtutis amatorem
 signat, Deo seruientem, iamque passionum

Luc. 10.

Matth. 11.

Timor iani-
 tori compa-
 ratur.

2. Reg. 4.

impotentia vt cumque imperantem, plus
 tamen in suo feruore, quasi in meridie,
 confidentem. Et si namque confidere in Domi-
 no, atque in eo quiescere debeamus: non sine
 illa tamen vigile, nempe Dei timore: cuius
 etiam purgare intentiones nostras, & paleas
 bono grano separare: cogitationes bonas ad-
 uertere, pellere noxias. quæ ostiaria si dor-
 miant: duo latrones, vana gloria ac desidia,
 admodum furtiue solent ingredi: & quam-
 blandæ primâ facie appareant, quidquid a-
 petunt iugulum. Desidia auocat à Dei præ-
 sentis conspectu, vana gloria penitus inuadens
 aratur omnia. At caue: qui tibi hæc dona lar-
 tus est, gloriam in alterum transferri prohi-
 bit. *Gloriam meam, inquit, alteri non dabo.* Nec
 modo hæc pestes Dei dona surripiunt, sed & cer-
 nimperunt, sensim vitam adimunt. Quid
 enim refert, siue ingentem trabem secem se-
 cuti, siue vermis depascens illam rodendo com-
 minuat? *Time sagittam* ait Bernardus: *leuiter volat*
inter penetrat: sed dico tibi, non leue infligit vulnus,
inter interficit. Nimirum sagitta hæc vana gloria est.
 Bernardus.

*Vana glo-
 ria ac desi-
 dia facile
 se insinuât
 absente ti-
 more Dei.*

*Serm. 6. in
 Psal. Qui
 habitat.*

*Timoris v-
 tilitates.*

Simile.

Merito ergo timet, qui tantum habet præ-
 sentem Dñm: quia potens est, & multa ei ad ma-
 lepunitio est: etsi non essent alia, quam quod
 accessa bona ab ingratis & furibus retrahat,
 ad faciem suam abscondat, quod solatia sua
 educat, quod sine timore nemo possit perfe-
 rare. Sicut enim ciuitas sine custodia, ho-
 minum cupiditati patet: & , quantumcum-
 que

que altos muros habeat, sine tamen defensione
aut vigilantia suas vires amittit: sic & animus ho-
minis virtutum praesidio munitus, ac thesauri
refertus coelestium donorum, facile occupatur,
si timore Domini custode careat. *Secretum
meum mihi, secretum meum mihi. Multi pacifici
tibi & consiliarius sit tibi vnus de mille.*

*Isaia 24.
Eccle 6.
Matth. 5.*

Sic luceat lux vestra ait Christus, *coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est.* Videant quidem homines, sine tamen operantium ostentatione ac iactantia. Inter opera praecipua, quibus Deus in hominibus laudatur, modestia est timor Domini, & ceteri fructus qui ex praesidio Dei conspectu prodeunt. Offenduntur homines nostra gloriae cupiditate, nullo nostro actu, imo iacturam maximam internorum bonorum interea facimus. Nemo pecuniae locum appendit crumenam, etsi holosericam, cuius suum cum sese dat in iter, ubi praesertim latere, sed multi sunt: alioquin censetur & crumenam pecuniam prodigere, & periculo evidenti conuenere. quod Diuus Gregorius eleganter expressit. *Depradari, ait, desiderat, qui thesaurum se portare in via. Qui ergo hoc exercitio se cupit polire, ac proficere, sic exterius se gerat, ut nemo facile aduertat quid animo verset: ubi conspectu conclusus vel tenebris tectus est, sic quod velit: suspiria tamen non trahat, non imitetur aliorum orationes aut quietem: & si quid deprauari in se motus exurgentes comprimendi sunt, sic agat, ut signa externa non edat, quae*

Simile.

*Rom. 15.
Notanda
quaedam do-
cumenta
modestia.*

defensionem accipiant : sicque arcanorum omnium solus Deus testis habeatur. In conuersione communi etsi aliorum defectibus se conformare ac inquinare non debeat, Stoicos tamen mores fugiat, & præter modestiam simplicitatem nihil exterius effingatur, quod orbis ædificationi esse non possit.

Quintus fructus est humilitas, germana *Quintus fructus, huiusmodi.* modestia: quis enim quidquam sibi audeat arrogare, quis sibi aliquid adscribere, quis honores *Apo. 4.* ambire, qui præsentem habeat tantam Maiestatem? Si enim viginti-quatuor seniores viso *Apo. 5.* Angelo cadunt in faciem suam, habentes in manibus *Eccle. 9.* aureas, plenas odorum, quæ sunt orationes sanctorum: quanto magis mortales, qui salute sua adhuc titubant, incerti vtrum amore *Isaia. 6.* digni sint! Considerantes namque Dei maiestatem immensam, non modo in faciem castrum, sed usque ad inferos se demittere, æquissimum videretur. Seraphim alis senis sic *Isaia. 6.* videntur coram immensa illa Maiestate, ut duabus volent, duabus Dei pedes tegantur, duabus velent faciem eius. Et quidem volare necessario nobis incumbit, si in cælum cupiamus pertingere: ideo enim alæ orationis & contemplationis datæ sunt. Et sane multis *Isaia. 6.* petimus, quæ, nisi petendo, non obtinemus: nec petere debite poterimus, nisi ad cælum volemus. At quis coram illa Maiestate comparere audeat? Tegi debent & timore ac amore, sed humilitate ac

mo-

volo humilitatis, & pallio modestiæ animum
gentemque operit.

Modus hic est demerendi sibi verum Isaac,
nos in tabernaculum suum introducat, & in
carissimam sponsam, quam deinde summo a-
more complectatur, accipiat.

C A P. VI.

*Aliqui duo fructus qui ex presentia diuina
conspectu colliguntur: nempe compositio
morum, totiusque hominis externi:
item ultimus, anony-
mus.*

Sextus fructus est morum totiusque ho-
minis externi compositio. Quis enim
deat presente Rege nugari, cachinnari, infa-
cite, alium percutere, Regi aut eius filio detra-
hete, calumniari, domestico illius iniuriam fa-
cere? Quod de ieiunio D. Basilius scribit, hic
presentiæ adscribere non est alienum. Sic
enim (ait) discipuli in classe, absente magistro
placitum insolescunt, verbis & verberibus saepe
contendunt, vociferantur, currunt, omniaque
obvertunt: superueniente vero magistro, mo-
mento quiescunt omnia, vixque vnus mutire
audet: sic & homines bacchantes ante Quadra-
m: cuius ieiunio comparente, die nem-
Cinerum, sedatissima sunt omnia, bacchan-
tam voces nullæ audiuntur, sed potius pœni-
ten-

*Sextus fru-
ctus, com-
positio mo-
rum, to-
tiusque ho-
minis ex-
terni.*

*Orat. 2. de
ieiunio, cir-
ca mediū.*

Simile.

*Magistri
presentia
coercet di-
scipulos.*

Qq